

Andrzej Żaki, Z. Taborowski, E. Beltowska

Kurów, pow. Nowy Sącz

Informator Archeologiczny : badania 1, 339-340

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jamy. Prowadzone były zespołowo z udziałem geologów pod kierunkiem doc. dra J. Strzeleckiego z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie i doc. dra A. Woropinowa z Wyższej Szkoły Górniczej w Morawskiej Ostrawie. Do określenia głębokości występowania skały zastosowano metody elektryczno-oporową i sejsmiczną, uzyskując dane dla 160 badanych punktów. W uzupełnieniu, wykonano kilkanaście odwiertów dzięki którym poznano charakter występujących nawarstwień. Obie te metody znalazły zastosowanie do wyznaczenia zasięgu murów przedromańskiej budowli sakralnej (rotunda "B") i potwierdziły jedną z alternatyw rekonstruowanych tego obiektu. Warto dodać, że są to pierwsze w Polsce badania tego typu w odniesieniu do architektury, przy zastosowaniu obu metod.

K U R Ó W, pow. Nowy Sącz

Komisja Archeologiczna
Oddziału PAN w Krakowie

Badania prowadził: doc. dr Andrzej Zaki (współpraca Z. Taborowski i E. Beltowska), finansowała Komisja Archeologiczna Oddziału PAN w Krakowie.

Prace stanowiły kolejny etap badań systematycznych, podjętych w 1963 r. przez Komisję Archeologiczną Oddziału PAN w Krakowie.

Obiektami eksploracji były dwa nowo odkryte grodziska: I-na górze Zamkowej, które ujawniło dwie fazy osadnicze: "łużycką" i średniowieczną, oraz II - na urwistym brzegu Dunajca (dziś nad jeziorem Rożnowskim) gdzie nie znaleziono dotychczas zabyt-

ków pozwalających na datowanie obiektu.

Na grodzisku I rozkopano dalszy odcinek majdanu. W obrębie dwóch głównych warstw kulturowych o miąższości kilkunastu centymetrów stwierdzono skąpe występowanie drobnych zabytków ceramicznych z późnej fazy kultury łużyckiej oraz - nieco liczniejszych niż dotąd - znalezisk z w. XIII - XIV. Znaleziska te i poczynione obserwacje potwierdzają wysunięte w latach 1964 - 66 wnioski na temat formy i etapów fortyfikacji przełomu Dunajca. Grodzisko o stosunkowo niewielkiej powierzchni wytypowano eksperymentalnie do całkowitego przekopania.

Na grodzisku II oddalonym o około 1 km od poprzedniego, wykonano prace pomiarowe oraz drobne odkrytki, które ujawniły ślady silnego pożaru w północno-zachodniej części obiektu (zwęglenie drewnianych elementów konstrukcji i zaczerwienienie ziemi) lecz nadal nie przyniosły najmniejszych artefaktów umożliwiających jego klasyfikację chronologiczną. Hipotetycznie grodzisko wiązane jest z kulturą łużycką i stanowi domniemane czwarte ogniwo łańcucha halsztackich (?) miejsc obronnych w rejonie Kurów - Marcinkowice - Białowoda.

L I P N I C A M U R O W A N A, Wojewódzki Konserwator Zabytków w Krakowie
pow. Brzesko

Badania prowadzili dr Hanna Pieńkowska i doc. ar.^d Andrzej Zaki, współpraca Z. Taborowski, finansował WKZ w Krakowie.

Prace miały charakter wstępnych rozpoznań. Celem ich była lokalizacja i rekonstrukcja średniowiecznych murów miejskich